

Blank, Hendrik

Krommenie 4 november 1888 – Amsterdam 2 mei 1943

Hendrik (Henk) Blank, woonachtig aan de Zuiderhoofdstraat 73 te Krommenie was fabrieksarbeider bij de blikfabrieken in Krommenie.

November 1942 raakt het Duitse leger ingesloten bij Stalingrad. 31 januari 1943 heroveren de Russen Stalingrad, 90.000 Duitse soldaten worden gevangengenomen en 150.000 gedood. Dag en nacht worden Duitse steden en industrieën gebombardeerd. Duitsland heeft meer arbeiders nodig en bedacht iets nieuws: Op 29 april 1943 wordt een bericht per telex verspreid: 'De Wehrmachtsbefehlshaber in den Nederlanden beveelt, dat de leden van het voormalige Nederlandsche leger terstond in krijgsgevangenschap worden afgevoerd.'

Werknemers in Nederland reageren furieus en roepen op tot staking die ook bij de 700 personeelsleden tellende blikfabriek ingaat. Rauter kondigt voor het hele land Politiestandrecht af. Wie staakt loopt de kans onmiddellijk te worden gefusilleerd.

De Verblifstaking in Krommenie begint op vrijdag 30 april, niemand weet op dat moment hoe en wanneer precies. Het zijn de blikmeiden, die elke dag met honderden uit Amsterdam komen, die als eerste joelend roepen dat ze naar huis gaan. Het gaat rond door de fabriek: Staken, staken, staken. Het gros van het personeel gaat naar huis. Je kon ook maar beter niet op de weg zijn.

De volgende dag 1 mei 1942 aan het einde van de ochtend verschijnt er een overvalwagen in het dorp. Er wordt gericht gezocht naar stakers. Henk Blank wordt van zijn bed gelicht. Hij slaapt boven de fietswinkel van Van Vlaanderen aan de Zuiderhoofdstraat. Hij zwaait naar zijn nichtje 'Dag Greetje.'

Burgemeester Jongsma, politie-agent en overtuigd NSB-er, heeft namen van de stakers aan de bezetter op moeten geven. Aanvankelijk verklaart hij die door loting te hebben gekozen. Later blijkt hij toch de directie gevraagd te hebben. Nadien valt het op dat de stakers allen ongeschoolde arbeiders zijn. Geen vakmannen als elektriciens, bankwerkers, lithografen enz. Zoals gezegd worden de stakers van huis opgehaald. Eén staker wordt zelfs uit zijn volkstuin gehaald. De Grune Polizei heeft aan de deur van zijn huis zijn vrouw naar hem gevraagd. 'Hij is op de tuin' heeft ze gehoorzaam gezegd. Ze heeft hem nooit meer gezien.

Vier mannen worden aangewezen om de kogel te krijgen, het zijn Johan van Lemmeren, Gerard Wiersma, Theodorus Rijkhoff en Hendrik Blank die zich opoffert zich op voor een andere staker. Zijn argument: Ik ben 54, ik heb geen vrouw, geen kinderen en een goed leven gehad. Neem mij in plaats van een jonge vent, vader in een gezin. Nog diezelfde nacht wordt het vonnis in Amsterdam aan de Euterpestraat in Amsterdam uitgevoerd.

Hendrik Blank maakt, evenals zijn vermoorde collega's deel uit van het [Verblifa-monument](#), opgericht ter nagedachtenis van Verblifa's getroffen werknemers.

Bron: o.a Zaanstreek in de bezettingsjaren (W.Swart) en verzet/bezetting in de Zaanstreek.

Zie: [Tweede Wereldoorlog](#) Wereldoorlog 3.. 4.

From:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/> - **ZaanWiki**

Permanent link:

<https://www.zaanwiki.nl/encyclopedie/doku.php?id=blank>

Last update: **2020/09/07 12:05**